

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกจะกลับมาเยือกเย็น กลิ่นเหม็นของกิเลสจะถูกขจัดออกไป ลูกจะกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง และกลายเป็นดอกไม้
- คำถาม:** พรสองประการใดที่บัพดาตาให้ลูกๆทุกคน วิธีที่จะนำพรเหล่านั้นไปสู่รูปทางปฏิบัติคืออะไร?
- คำตอบ:** บาบ่าให้พรของความสงบและความสุขแก่ลูกทุกคน บาบ่าพูดว่า ลูกๆ ลูกต้องฝึกฝนที่จะอยู่ในความเงียบสงบ หากใครบางคนพูดถึงสิ่งที่ยุ่งเหยิงอย่าได้ตอบกลับไป ลูกต้องอยู่อย่างเงียบสงบ อย่าได้ซุบซิบนินทาหรือพูดถึงใจที่ไร้ประโยชน์ อย่าให้ความทุกข์แก่ใคร ใส่ลูกปิดของความเงียบสงบไว้ในปากของลูก และลูกจะสามารถนำพรทั้งสองเหล่านี้ไปสู่การปฏิบัติ

โอมชานติ ลูกๆที่แสนหวาน บางครั้งอยู่เบื้องหน้าบาบา และบางครั้งพวกเขาจะไปอยู่ห่างไกล ผู้ที่จดจำบาบาคือผู้ที่อยู่เบื้องหน้าท่าน เพราะทุกสิ่งลูกหลอมรวมอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ได้รับการจดจำว่าดวงวิญญาณอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองเพียงแวบเดียว สายตาของดวงวิญญาณถูกดูดดึงเข้าไปหาดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่ชอบสิ่งอื่นใด ด้วยการจดจำท่าน บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ดังนั้นลูกควรที่จะระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับตนเอง เมื่อลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง มายาก็เข้าใจว่าโยคะของลูกนั้นได้ขาดลงแล้ว และดังนั้นเธอจึงดึงลูกเข้าไปหาตัวเธอเอง เธอทำให้ลูกกระทำสิ่งที่ผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ด้วยการทำเช่นนี้ ดวงวิญญาณก็ประณามพ่อ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยร้องเพลงว่า บาบ่าเพียงท่านเท่านั้นและไม่มีใครอื่นที่เป็นของฉัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ จดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกต้องจดจำพ่อในขณะที่กำลังทำงาน นี่คือจดหมายปลายทางสูงที่สุด ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นอย่างดี ไม่เช่นนั้นแล้วผู้ที่ทำกรรมที่ไม่ดีก็จะเป็นเหตุของการประณาม ยกตัวอย่างเช่นหากใครบางคนโกรธและลูกเริ่มที่จะทะเลาะเบาะแว้งกันเอง และแล้วนั้นก็เป็นการประณามเช่นกัน ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่งในสิ่งนี้ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงเชื่อมสติปัญญาของลูกกับพ่อ ไม่ใช่ว่าจะมีใครกลับมาสมบุรณพร้อม ไม่เลย ลูกควรพยายามที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการเข้าไปสู่สำนึกที่เป็นร่างลูกก็ทำกรรมที่ผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ในความเป็นจริงสิ่งนี้เป็นเหตุของการประณามพ่อ พ่อพูดว่า ผู้ที่เป็นเหตุของการประณามสติปัญญาไม่สามารถไปถึงจดหมายปลายทางของการกลายเป็นลักษณะหรือนารายณ์ได้ ดังนั้นจงเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ด้วยการทำสิ่งนี้ ลูกจะกลับมาเยือกเย็นอย่างมาก สิ่งต่างๆของกิเลสทั้งห้าจะถูกขจัดออกไปจากลูก และลูกจะได้รับพลังเป็นอย่างมากจากพ่อ ลูกต้องทำงานของลูก ฯลฯ ด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้พูดว่าลูกไม่ควรทำอะไร ที่นั่นการกระทำของลูกจะเป็นการกระทำที่เป็นกลาง การกระทำที่ทำในยุคเหล็กเป็นการกระทำที่เป็นบาป เวลานั้นลูกต้องศึกษาสิ่งนี้ในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีเรื่องของการศึกษาสิ่งนี้ที่นั่น ลูกจะนำคำสอนที่ลูกได้รับที่นั่นไปกับลูก พ่อพูดกับลูกๆว่า การสนใจสิ่งภายนอกนั้นไม่ดี จงกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง! เวลาจะมาถึงเมื่อลูกๆกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง ลูกจะไม่จดจำใครนอกจากพ่อ ลูกก็มาเช่นนี้ด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้จดจำผู้ใด เพียงหลังจากที่ทารกออกมาจากครรภ์เท่านั้นที่เขาเข้าใจว่านั่นคือพ่อและแม่ของเขา นั่นคือคนนั้นคนนี้ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องกลับไปในทำนองเดียวกัน เราเป็นของพ่อผู้เดียว สติปัญญาของลูกไม่ควรจดจำใครนอกจากพ่อ แม้ว่ายังคงมีเวลาเหลืออยู่ลูกก็ต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกไม่สามารถไว้วางใจร่างกายของลูกได้ จงเพียรพยายามต่อไปที่จะรักษาความสงบในบ้านของลูกและไม่มี ความขัดแย้งใดๆ ไม่เช่นนั้นแล้วทุกคนก็จะพูดว่า มีความไม่สงบอย่างมากในผู้นี้ ลูกๆต้องคงอยู่ในความเงียบสงบอย่างแท้จริง ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสงบของลูก เวลานั้นลูกกำลังมีชีวิตอยู่ท่ามกลางหนาม ลูกไม่ได้อยู่ในสวนดอกไม้ ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ ขณะที่อยู่ท่ามกลางหนาม ตัวลูกต้องไม่กลายเป็นหนาม ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไรลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมากเท่านั้น อยู่ในความเงียบเมื่อใครก็ตามพูดเรื่องราวที่ยุ่งเหยิงกับลูก ดวงวิญญาณมีความสุข ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสุข ลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลับไปยังบ้านนั้น พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสุข พ่อพูดว่า ลูกต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความสุขด้วยเช่นกัน การซุบซิบนินทาที่ไร้ประโยชน์สร้างความเสียหายอย่างมาก พ่อให้คำแนะนำแก่ลูกว่า ลูกต้องไม่พูดถึงสิ่งต่างๆเช่นนั้น ลูกประณามชื่อเสียงของพ่อด้วยสิ่งนั้น เมื่อลูกอยู่ในความเงียบ ก็ไม่มีการดูหมิ่นหรือการทำบาป ด้วยการเฝ้าแต่จดจำพ่อ บาบของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยมากตามนั้น ลูกเองจะต้องไม่กลับมาไม่สงบหรือทำให้คนอื่นไม่มีความสุข หากลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ดวงวิญญาณนั้นก็กลับมาไม่พอใจ มีผู้คนมากมายที่เขียนรายงานว่า บาบ่า ผู้นี้ได้สร้างความป่วนอย่างมากที่บ้าน บาบาก็ตอบไปว่า ลูกต้องคงอยู่ในศาสนาของความสงบของลูก มีเรื่องราว

เกี่ยวกับสะดม้ไต: เขาถูกบอกให้นำลูกปัดใส่ในปากของเขาเพื่อที่จะไม่มีเสียงออกมาและเขาก็ไม่สามารถพูดได้ ลูกๆ ต้องคงอยู่ในความสงบ ผู้คนล้มลุกไปทั่วเป็นอย่างมากเพื่อความสงบ ลูกๆ เข้าใจว่าบาบาที่แสนหวานของลูกคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ด้วยการสร้างความสงบท่านก่อตั้งความสงบในโลก ลูกต้องจดจำสภาพในอนาคตของลูกด้วยเช่นกัน มีศาสนาเดียวเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นใด สิ่งนั้นลูกเรียกว่าเวลาของความสงบในโลก ภายหลังเมื่อศาสนาอื่นๆ มากี่มีความปั่นป่วนอย่างมาก เวลานั้นลูกมีความสงบอย่างมาก ลูกเข้าใจว่านั่นคือบ้านของลูก ศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความสงบ ลูกจะไม่พูดว่าศาสนาดั้งเดิมของร่างกายคือความสงบ ร่างกายสูญสลาย ในขณะที่ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณคงอยู่ในความสงบนานเท่าที่พวกเขาอยู่ที่นั่น ที่นี้มีความไม่สงบทั่วทั้งโลก เหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ อย่างไรก็ตามเป็นไปได้สำหรับใครก็ตามที่ต้องการจะอยู่ที่นั่นในความสงบเสมอเช่นนั้น แม้ว่าบางคนจะอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 63 ชาตเกิด แต่ท้ายที่สุดแล้วพวกเขาก็ต้องลงมาที่นี้ พวกเขาจะเล่นบทบาทของความทุกข์และความทุกข์ของพวกเขา และกลับบ้าน เก็บละครไว้ในสำนักของลูกอย่างชัดเจนมาก ลูกๆ ควรจะตระหนักว่าบาบาให้พรของความสงบและความสุขแก่ลูก ดวงวิญญาณของบราห์มารับฟังทุกสิ่ง ในบรรดาผู้ที่รับฟัง หูของเขาไกลที่สุด ปากของเขาก็ใกล้กับหูของเขาด้วยเช่นกัน หูของลูกก็อยู่ห่างไกลออกไปเล็กน้อย ผู้นี้ได้ยินอย่างเร็วมาก เขาเข้าใจทุกสิ่ง พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ ที่แสนหวาน! ท่านเรียกทุกคนว่าสุดแสนหวานเพราะทุกคนคือลูกๆ ของท่าน ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายทั้งหมดคือลูกๆ ที่ไม่สูญสลายของพ่อ ร่างกายนั้นสูญสลาย พ่อคงอยู่ตลอดไป ลูกๆ ลูก ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย พ่อสนทนากับลูกๆ ของพ่อ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความรู้ทางจิต ผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุดหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณทั้งหลาย พ่อมีความรักต่อทุกคน แม้ว่าผู้เป็นจิตวิญญาณทั้งหมดไม่ประชัน พวกเขาที่รู้ว่าเมื่อพวกเขาอยู่ในบ้านพวกเขาก็สโตประชัน พ่อมาทุกวงจรและแสดงหนทางสู่ความสงบแก่ทุกคน ไม่มีเรื่องของการให้พร ท่านไม่ได้พูดว่า ขอให้ลูกมั่งคั่ง! ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ไม่เลย ลูกเป็นเช่นนั้นในยุคทอง แต่บาบาไม่ได้ให้พรเช่นนั้นแก่ลูก ลูกไม่ต้องร้องขอพรหรือความเมตตา ลูกต้องจดจำว่าพ่อคือพ่อ และท่านเป็นครูด้วยเช่นกัน โอโฮ! ชีพบาบา คือพ่อ ท่านเป็นครูและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งที่นี่และพูดความรู้ของตัวเองและของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างที่จะทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิผู้ปกครองโลก นี่คือนางจรที่รอบด้าน พ่ออธิบายว่าในเวลานี้ทั้งโลกนั้นอยู่ในอาณาจักรของราวัน ราวันไม่ได้คงอยู่ในลังกาเท่านั้น นี่คือนัก(เกาะ)ที่ไม่มีขีดจำกัด มีน้ำอยู่ล้อมรอบ ทั้งลังกาเป็นของราวันและเวลานี้จะกลายเป็นของรามอีกครั้ง ลังกาทำจากทองคำ มีทองคำมากมายที่นั่น มีตัวอย่างของใครบางคนที่กำลังเข้ามาและได้เห็นอิฐทองคำที่นั่น เช่นที่มีอิฐที่ทำจากดินเหนียวที่นี้ ดังนั้นก็จะมีอิฐทองคำที่นั่น ดังนั้นเขาจึงคิดว่าเขาจะสามารถนำอิฐทองคำกลับมากับเขา พวกเขาได้แต่งละครมากมาย บารัตนั้นก็มีชื่อเสียงมาก ไม่มีเพชรและพลอยมากมายเช่นนั้นในแผ่นดินอื่น พ่อพูดว่า พ่อกลายเป็นผู้นำทางและพาทุกคนกลับบ้าน มาลูกๆ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถกลับบ้านโดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ได้ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองทุกคนจึงลงมาอยู่ที่นี้ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ กฎเกณฑ์จะไม่อนุญาตสิ่งนี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ มายาจะนำลูกไปสู่สำนักที่เป็นร่างด้วยกำลังแรงยิ่งขึ้น เธอจะไม่ปล่อยให้ลูกจดจำพ่อ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก การรบราของลูกเนื่องจากสิ่งนี้ เป็นดวงตาของลูกที่หลอกลวงลูกมากที่สุด ลูกต้องทำรักษาดวงตาของลูกให้อยู่ภายใต้การควบคุม ได้เห็นแล้วว่าแม้แต่ในสำนักของพี่น้องชายและหญิง สายตาของลูกก็ไม่ได้ดีอยู่ดี ดังนั้นจึงได้มีการอธิบายแก่ลูกว่า พิจารณาตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ทุกคนพูดว่าเราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเป็นเหมือนกับกบที่เฝ้าแต่ส่งเสียงร้อง พวกเขาไม่เข้าใจความหมายเลย เวลานั้นลูกเข้าใจความหมายของทุกประเด็นอย่างถูกต้องอย่างแน่นอน พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานว่าเมื่อลูกอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยเป็นคู่รักของพ่อในเวลานั้นด้วยเช่นกัน ลูกเคยจดจำผู้เป็นที่รักของลูก ผู้คนก็จดจำท่านอย่างเร็วมากในเวลาของความทุกข์: โอ ราม! โอ พระเจ้า! ได้โปรดเมตตาต่อฉันเถิด! ลูกจะไม่เคยพูดสิ่งนี้ในสวรรค์ ที่นั่นไม่มีอาณาจักรของราวัน บาบาส่งลูกไปยังอาณาจักรของราม ดังนั้นลูกควรจะทำตามคำแนะนำของท่าน เวลานั้นลูกได้คำแนะนำของพระเจ้าและแล้วลูกก็จะได้รับคำแนะนำที่สูงส่ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันที่มีคุณประโยชน์นี้ เพราะทุกคนได้รับการบอกว่าคุณเหล่านั้นยังคงอยู่ในวัยทารก และยังคงมีอีกหลายแสนปีหลงเหลืออยู่ บาบาพูดว่านั่นเป็นความมิดสนิทของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ความรู้ที่คือแสงสว่าง ตามละครหนทางความเลื่อมใสศรัทธาถูกกำหนดไว้แล้วและจะดำรงอยู่อีกครั้ง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกได้พบพระเจ้าแล้ว และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเร่ร่อนไปทั่ว ลูกพูดว่า เราจะไปหาบาบา นั่นหมายความว่าลูกจะไปหา บัพพาดา มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มายากลืนกินผู้ที่ไม่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ จะเข็นนั้นก็ได้อีกคนมารด้อย่างสมบูรณ์ พวกเขากลับมาประหลาดใจในขณะที่พวกเขาฟังความรู้นี้ ผู้ที่แก่กว่าก็จากไป ได้รับการจดจำด้วยเช่นกันว่ามายาทำให้มหาชาติที่ดีมากพ่ายแพ้ ลูกเขียนถึงบาบาว่า บาบา อย่าได้ส่งมายาของท่านมาหาเรา โอ! เธอไม่ได้เป็นของพ่อ ราวันมีอาณาจักรของเขาเองและพ่อก่อตั้งอาณาจักรของพ่อเอง สิ่งนี้คงอยู่มาตั้งแต่ครั้งบรรพกาลก่อนมีการบันทึกเวลา ราวันคือ

ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ผู้คนรู้ว่าราวันคือศัตรูของพวกเขา ซึ่งเป็นเหตุให้พวกเขาเผาราวันทุกปี ในไมซอร์พวกเขาเฉลิมฉลองดาเซราอย่างมากมาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ชื่อของลูกคือ กงทัพีพีชคตี และแล้วพวกเขาก็ได้ใช้ชื่อ “กงทัพานร” ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเช่นลิงอย่างแน่นอน และเวลานี้ลูกกำลังรับพลังจากชีพบบาเพื่อจะได้รับชัยชนะเหนือราวัน พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก พวกเขาได้แต่งเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งนั้นถูกเรียกว่าเรื่องราวของความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าบapakำลังบอกลูกถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้บอกสิ่งนั้นบนภูเขา พวกเขาพูดว่าหากบapakบอกราวถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ พวกเขาเก็บสัญลักษณ์ของชีวาและชางก้าไว้ และทำให้พวกทั้งสองกลายเป็นหนึ่งเดียว ทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่ละวันทุกคนจะกลับมาโตมโประธาน เมื่อลูกกลับมาโตจากโตมโประธานลูกก็สูญเสียไป 2 องศา ในความเป็นจริงแล้วคุณเงินไม่สามารถถูกเรียกว่าสวรรค์ พ่อมาและทำให้ลูกๆไปเป็นชาวสวรรค์ พ่อรู้ว่าสกุลบราห์มินพร้อมกันกับทั้งสุริยวงศ์และจันทร์วงศ์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นในขณะนี้ รามจันทร์เป็นสัญลักษณ์ของนักรบ(แสดงด้วยธนูและลูกศร) ลูกทั้งหมดคือนักรบผู้ที่ได้รับชัยชนะเหนือมายา ผู้ที่สอบผ่านด้วยคะแนนน้อยกว่าก็รู้ได้ว่าเป็นผู้ที่ป็นของจันทร์วงศ์ เหตุนี้เองจึงมีการแสดงให้เห็นรามที่มีธนูและลูกศร ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงใดๆในยุคเงิน อาณาจักรของราม ราชา และปวงประชาได้รับการจดจำ แต่ผู้คนก็สับสนเพราะมีการแสดงให้เห็นว่าเขาเป็นนักรบ อาวุธเหล่านั้นไม่คงอยู่ที่นั่น ชคตีเช่นกันก็ได้มีการแสดงไว้พร้อมกับดาบ ฯลฯ ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นพ่ออธิบายความลับของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลก พ่อที่มีชีวิตจำกัดจะไม่มีประเภทของความรักที่พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมีต่อลูกๆ ท่านทำให้ลูกๆมีความสุขถึง 21 ชาติเกิด ท่านเป็นพ่อที่นารักเช่นนั้น พ่อที่นารักอย่างยิ่งที่ท่านขจัดความทุกข์ทั้งหมดของลูกและให้มรดกแห่งความสุขทั้งหมดแก่ลูก ที่นั่นไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ เวลานี้สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก สิ่งที่คุณทั้งหมดต้องทำคือศึกษามูรลีและอ่านมูรลีให้แก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตามบางคนก็ยังคงร้องขอครู พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่สามารถซึมซับความรู้นี้ได้โดยที่ไม่มีครู โอ แม้แต่เด็กเล็กๆก็สามารถจดจำเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงและถ่ายทอดเรื่องราวให้แก่ผู้อื่นได้ พ่ออธิบายแก่ลูกทุกวันว่าลูกเพียงแต่ต้องจดจำอัลฟา หลังจากที่คุณรับบทเรียนเจ็ดวัน ความรู้ที่ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก แต่ลูกก็ยังลืม! บาบapระหลาดใจอ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ร้องขอพรหรือความเมตตาจากพ่อ จดจำพ่อ,ครูและกูรูและมีความเมตตาต่อตนเอง อยู่อย่างระมัดระวังเกี่ยวกับมายา ดวงตาของลูกสามารถหลอกหลวงลูก ดังนั้นทำให้ดวงตานั้นอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก

2. การซุบซิบนินทาที่ไร้ประโยชน์สร้างความเสียหายอย่างมาก ดังนั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้จงอยู่อย่างเงียบสงบ ใส่ลูกปิดไว้ในปากของลูก อย่าได้พูดสิ่งใดๆที่ยุ่งเหยิง อย่าได้ทำให้ตนเองกลับมาไม่สงบหรือทำให้ผู้อื่นไม่สงบ

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ (trustee) ที่ไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ และ ด้วยความช่วยเหลือของพ่อจึงได้เปลี่ยนการตรึงกางเขนให้เป็นหนาม บัญชีกรรมในอดีตเป็นเหมือนกับการตรึงกางเขน แต่ด้วยความช่วยเหลือของพ่อ สิ่งเหล่านั้นจึงกลายเป็นหนาม สถานการณ์ที่ปั่นป่วนจะมาอย่างแน่นอน เพราะทุกสิ่งต้องถูกสะสางที่นี้ แต่ความช่วยเหลือของพ่อทำให้สิ่งเหล่านั้นกลายเป็นหนาม เนื่องจากพ่อที่ยิ่งใหญ่อยู่กับลูก จึงทำให้เรื่องใหญ่กลายเป็นเรื่องเล็ก มีศรัทธาที่ไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ ในฐานะผู้ดูแลผลประโยชน์ เปลี่ยน “ของฉัน” ไปเป็น “ของท่าน” แล้วกลับมาเบาสบายและภาระทั้งหมดจะจบสิ้นลงในหนึ่งวินาที

คติพจน์: ด้วยสต็อคของความปรารถนาดี เปลี่ยนสิ่งที่เป็ลบ (negative) ให้เป็นบวก (positive)

*** โอม ชานตี ***